

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z.S.**, P.S., IČO: X., právne zastúpenému Mgr. Z.B., advokátkou, M.M.B. proti žalovanému: **C.S. v likvidácii**, M.B., IČO: X., právne zastúpeného A.P., s. r. o., Š.K., IČO: X., **o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia**, o odvolaní právnej zástupkyne žalobcu Mgr. Z.B., advokátky, M.M.B. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. septembra 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-323 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. augusta 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-318, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 7. septembra 2011, č. k. 5 Cbs/14/2004-323 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 4. augusta 2011, č. k. 5 Cbs/14/2004-318 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zo dňa 4. augusta 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-318 v znení opravného uznesenia zo dňa 7. septembra 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-323 uložil Mgr. Z.B., advokátke, M.M.B. poriadkovú pokutu 400 eur, ktorú je povinná zaplatiť štátu na účet Krajského súdu v Košiciach, č. X., N., VS: X., KS: X. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že právnej zástupkyňi žalobcu Mgr. Z.B. uložil na pojednávaní dňa 16. marca 2010, aby do 15 dní predložila súdu kópiu podaní žalobcu na

Ústavný súd, ktoré súvisia s touto prejednávanou vecou. Keďže právna zástupkyňa túto uloženú povinnosť nesplnila do 15 dní, súd ju opätovne vyzval písomnou výzvou z 2. septembra 2010, aby do 10 dní zaslala súdu tieto listinné dôkazy.

Túto výzvu prevzala dňa 17. septembra 2010 a dňa 15. novembra 2010 prevzala urgenciu tejto výzvy. Na výzvy a urgenciu Mgr. Z.B. vôbec nereagovala, aj keď bola upozornená na to, že jej môže byť uložená poriadková pokuta.

Súd v odôvodnení uznesenia ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 1 O. s. p. a uviedol, že právna zástupkyňa žalobcu vôbec nereagovala na výzvy súdu, ani urgenciu a neoznámila ani dôvod, prečo nepredložila súdu požadované podanie na Ústavný súd, čím sťažuje postup konania, preto jej podľa ust. § 53 ods. 1 O. s. p. súd uložil poriadkovú pokutu 400 eur, ktorá je primeraná opakovanej nečinnosti a ignorácii výziev súdu. V prípade, že právna zástupkyňa žalobcu nepredloží požadované listinné dôkazy súdu v lehote 10 dní, súd jej uloží ďalšiu poriadkovú pokutu.

Proti výroku opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. septembra 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-323 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. augusta 2011, č. k. 5Cbs/14/2004-318 podala v zákonnej lehote odvolanie právna zástupkyňa žalobcu Mgr. Z.B., advokátka, M. a navrhla, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní podľa ust. § 221 O. s. p. tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Svoje odvolanie odôvodnila tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (ust. § 205a O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. b), d), e), f) O. s. p.)

Právna zástupkyňa žalobcu v odvolaní ďalej uviedla, že postup súdu, ktorým jej ukladá povinnosť predložiť súdu listiny, ktoré má vo svojej dispozícii ako advokátka

na základe splnomocnenia na zastupovanie klienta v inej právnej veci, považuje za nesprávny, v rozpore s ustanoveniami § 124 O. s. p. a zákona o advokácii č. 586/2003 Z. z.

Právna zástupkyňa žalobcu dodáva, že plne rešpektuje postavenie a právomoc súdov Slovenskej republiky, ktoré vykonávajú súdnictvo a súdnu moc nestranne a nezávisle v súlade s ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami a zákonmi.

V odvolaní konštatuje, že ako osoba v postavení advokáta však ani pri jej najlepšej vôli vyhovieť výzvam súdu bez súhlasu klienta nie je oprávnená, t. j. svojvoľne nesmie súdu alebo žalovanému ako tretím osobám sprístupniť vyžiadané listiny, alebo poskytnúť akékoľvek informácie o veciach, v ktorých bola splnomocnená ako advokátka, pričom poukázala na ust. § 124 O. s. p., ust. § 23 ods. 1 a 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

Jej povinnosť ako splnomocnenej advokátky zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa právnych vecí klienta nezanikla a naďalej trvá. Pokiaľ jej súd v napadnutom uznesení zo dňa 4. augusta 2011 vytýkal, že ako splnomocnená zástupkyňa žalobcu nereagovala na výzvy súdu, poukázala na nevyhnutnosť aplikovania ust. § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

Poriadkovú pokutu možno uložiť na základe splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 53 O. s. p. Právna zástupkyňa žalobcu je presvedčená, že v danom prípade, vzhľadom na uvedené okolnosti a dôvody osobitného zreteľa, konala na základe zákona a v súlade so zákonom, a teda nedošlo z jej strany ku konaniu, za ktoré by bolo odôvodnené uložiť jej poriadkovú pokutu.

So zreteľom na uvedené namieta, že nie je daná opodstatnenosť uloženia pokuty za nesplnenie výziev súdu, keďže v prípade, ak by predmetné výzvy súdu splnila, porušila by zákonné povinnosti advokáta (ust. § 23, § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z.), a teda postup súdu, ktorý napadnutým uzneseniam predchádzal, považuje za nesprávny, v rozpore s ust. § 124 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd tomuto odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu odvolateľky nie je možné vyhovieť.

Odvolateľka ako advokátka je právna zástupkyňa žalobcu, ktorého zastupuje na základe splnomocnenia žalobcu z 15. marca 2010 (č. l. 205).

Dňa 16. marca 2010 sa za žalobcu zúčastnila pojednávania vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cbs/14/2004. Táto na tomto pojednávaní argumentovala, že dovolacie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR žalobca napadol na Ústavnom súde ihneď, ako im boli doručené (zápisnica z pojednávania č. l. 204).

Súd na tomto pojednávaní, t. j. 16. marca 2010, uznesením uložil žalobcovi predložiť súdu kópie podaní na Ústavný súd o neplatnosti týchto rozhodnutí dovolacieho súdu, týkajúcich sa konania Mgr. V.B. za žalobcu (č. l. 204).

Odvolateľka neprotestovala proti uzneseniu, ktorým jej súd uložil povinnosť predložiť mu kópie podaní na Ústavný súd o neplatnosti rozhodnutí dovolacieho súdu, týkajúcich sa konania Mgr. V.B., ale ani si nesplnila uloženú povinnosť. Túto si nesplnila ani na písomnú výzvu z 2. septembra 2010 a ani na urgenciu výzvy, ktorú prevzala 15. novembra 2010.

Odvolací súd konštatoval, že odvolateľka nielenže si neplnila uloženú povinnosť predložiť súdu požadované doklady, ale ani na výzvu a urgenciu výzvy nereagovala.

Vo svojom odvolaní uviedla, že je viazaná súhlasom svojho klienta - žalobcu a tieto doklady môže súdu poskytnúť len s jeho súhlasom. Poukazuje na zákon č. 586/2003 Z. z., či jej klient - žalobca odmietol predloženie požadovaných dokladov súdu však neuviedla, rovnako neuviedla a z jej odvolania to nevyplýva, že o tejto skutočnosti so svojim klientom hovorila a ak žalobca odmietol vydať súdu tieto doklady, tak mala uviesť, aké dôvody ho k tomu viedli.

Odvolateľka poukazuje na § 124 O. s. p.

Podľa ust. § 124 O. s. p. dokazovanie treba vykonávať tak, aby sa zachovala povinnosť mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach chránených podľa osobitných zákonov a iná zákonom ustanovená alebo štátom uznaná povinnosť mlčanlivosti.

Odvolací súd je názoru, že citované ust. § 124 O. s. p. je v predmetnej veci nepoužiteľné. Požadované doklady súdom prvého stupňa - predložiť súdu kópie podaní žalobcu na Ústavný súd o neplatnosť rozhodnutí dovolacieho súdu, týkajúcich sa konania Mgr. V.B. za žalobcu - nespĺňajú atribúty povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach chránených podľa osobitného zákona podľa zákona č. 241/2001 Z. z. v znení zmien a doplnkov, Obchodného zákonníka (§ 17), resp. iných osobitných zákonov.

Požadované kópie súdom prvého stupňa nie sú utajované skutočnosti - informácie alebo vec uvedená v zozname utajovaných skutočností, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. Požadované doklady nespádajú ani pod obchodné tajomstvo. Podľa ust. § 17 Obchodného zákonníka obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnnej alebo technickej povahy, súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú, alebo aspoň potenciálnu materiálnu povahu, alebo majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Odvolací súd preskúmal aj argumenty odvolateľky, poukazujúce na zákon o advokácii č. 586/2003 Z. z., a to § 18 ods. 1, § 23 ods. 1 a 2.

Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodne poučí.

Podľa ust. § 23 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie.

V odseku 3 § 23 zákona o advokácii je povinnosť advokáta zachovať mlčanlivosť aj po pozbavení mlčanlivosti.

Odvolaateľka postavila pokyny klienta nad všeobecne záväzné predpisy, ktorými je viazaná a v prípade, ak pokyny klienta sú v rozpore so všeobecne záväznými predpismi, takýmito pokynmi klienta nie je viazaná. Poukazovanie na ust. § 23 ods. 3 zákona o advokácii je právne irelevantné, keďže ide o zbavenie mlčanlivosti advokáta, ktorý je aj naďalej viazaný mlčanlivosťou o skutočnostiach, ktoré by mohli privodiť bývalému klientovi ujmu.

Odvolaací súd však poukazuje na ust. § 2 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta.

Najvyšší súd ďalej poukazuje na protirečivosť odvolateľky, ktorá na predmetnom pojednávaní 16. marca 2010 sama argumentovala skutočnosťou, že žalobca dovolacie rozhodnutia Najvyššieho súdu napadol na Ústavnom súde ihneď potom, ako boli žalobcovi doručené ako účastníkovi konania. Taktiež odvolaací súd poukazuje na fakt, že či Ústavný súd prijme alebo odmietne sťažnosti žalobcu, tieto budú verejne publikované Ústavným súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení odvolacích dôvodov odvolateľky dospel k názoru, že tieto nezakladajú dôvodnosť jej odvolania a nepreukazujú opodstatnenosť jej postupu v konaní. Spor je na súde prvého stupňa od roku 2004 a prístup odvolateľky nenapĺňa znaky snahy o jeho skoré ukončenie.

Odvolaací súd konštatujúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vecne správne, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 11. júla 2012

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová